

Sygn. akt I C 52/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tadeusz Dereń

Protokolant: Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę 8.000 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda M. G. kwotę 4.500 zł (cztery tysiące pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 3 sierpnia 2012r.;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda M. G. kwotę 590 zł (pięćset dziewięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od kwoty 450 zł od dnia 5 lutego 2013r. i od kwoty 140 zł od dnia 6 maja 2012r.;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda M. G. kwotę 471,68 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygn. akt IC 52/13

UZASADNIENIE

Powód M. G. wniósł pozew przeciwko pozwanemu (...) S.A. w S. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 8000 zł. w tym 7500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz 500 zł tytułem odszkodowania za zwiększone potrzeby, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1.05.2012 r. do dnia zapłaty, o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku z dnia 29.02.2012 r., które mogą ujawnić się w przyszłości oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa w wysokości podwójnej stawki minimalnej, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż w dniu 29.02.2012 r. powód został poszkodowany w wyniku wypadku komunikacyjnego i sprawca zdarzenia został ukarany mandatem karnym. Sprawca zdarzenia w dniu wyrządzenia szkody był ubezpieczony w zakładzie pozwanego na podstawie polisy nr (...).

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i przyznał powodowi zadośćuczynienie w wysokości 2500 zł, które, zdaniem powoda, budzi zastrzeżenia.

W wyniku zdarzenia powód doznał ogólnych potłuczeń ciała, skręcenia i naderwania kręgosłupa w odcinku szyjnym. W chwili obecnej dokuczają mu również pourazowe bóle kręgosłupa szyjnego, drętwienie palców III, IV, V ręki lewej, bolesność uciskowa mięśni nadgrzebieniowych po stronie prawej, zawroty głowy, osłabienie, bóle głowy.

Obecnie powód kontynuuje leczenie w gabinecie ortopedycznym i neurologicznym, korzysta również z rehabilitacji. Od czasu wypadku powód jest podenerwowany, ma częste zmiany nastrojów, stany przygnębienia oraz cierpi na bezsenność. W związku z tym uzasadnione jest żądanie kwoty 10000 zł tytułem zadośćuczynienia i powód dochodzi dalszej kwoty zadośćuczynienia w wysokości 7500 zł.

Z powodu odczuwalnego silnego bólu powód zażywał duże dawki leków przeciwbólowych, powód poniósł również koszty wizyt w prywatnych gabinetach lekarskich, żeli przeciwbólowych, kołnierza ortopedycznego i badań. Oczekiwanie na same zabiegi rehabilitacyjne refundowane wynosi ponad rok, termin ich rozpoczęcia to styczeń 2014 r.

W sumie tytułem leczenia i kosztów zaopatrzenia medycznego, powód żąda kwoty 500 zł.

Powód zgłosił roszczenie pozwanemu w dniu 29.03.2012 r., termin do wypłaty świadczenia minął w dniu 30.04.2012 r. a zatem od 1.05.2012 r. pozwany pozostawał w opóźnieniu a powodowi od tego czasu należą się odsetki.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych przyznając, że ponosi co do zasady odpowiedzialność za szkodę z dnia 29.02.2012 r. na osobie powoda z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody wyrządzone w związku z ruchem tych pojazdów.

Podniosła, że wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w kwocie 2500 zł, uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy i istotne dla określenia rozmiaru doznanej krzywdy, zaś żądanie powoda przekracza znacząco rozmiar doznanej krzywdy i nie znajduje uzasadnienie w przedstawionych przez niego dowodach.

Odnośnie żądania odszkodowania z tytułu zwiększonych potrzeb, to powód w żaden sposób nie udowodnił takiej potrzeby, nie przedstawił faktur lub rachunków za poniesione wydatki. Pozwany nie uznał żądania powoda o ustalenie odpowiedzialności na przyszłość za skutki wypadku.

Pismem procesowym z dnia 12.03.2013 r. (k.76 akt) powód rozszerzył powództwo o dalszą kwotę 500 zł tytułem odszkodowania za zwiększone potrzeby wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 140 zł od dnia 1 maja 2012 r., od kwoty 450 zł od dnia 29 czerwca 2012 r. i od kwoty 470 zł od daty pisma, domagając się z tego tytułu łącznie kwotę 1060 zł (k.83 akt).

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 lutego 2012 r. w miejscowości K. na skrzyżowaniu ulic (...) powód M. G. uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawcą był kierujący samochodem V. (...) numer rejestracyjny (...) J. C., który wymusił pierwszeństwo, wyjeżdżając z drogi podporządkowanej. Pasażerem samochodu F. numer rejestracyjny (...) był powód, zaś kierował samochodem K. C..

Na miejsce zdarzenia została wezwana Policja. Sprawcę zdarzenia komunikacyjnego i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obowiązująca w dniu zdarzenia. Odpowiedzialność za skutki wypadku przyjęła strona pozwana, przeprowadzając postępowanie likwidacyjne i wypłacając powodowi kwotę 2500 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

/dowód: -przesłuchanie powoda M. G., k. 83 verte,

-akta szkody strony pozwanej,

-notatka informacyjna policji o zdarzeniu drogowym - k. 38,

-pismo pozwanego z 25.05.2012 r., k. 26/

W chwili zdarzenia komunikacyjnego, które było gwałtowne, powód uderzył ciałem w drzwi samochodu oraz w fotel przed sobą, był przypięty pasami bezpieczeństwa. Na miejsce zdarzenia nie było wzywane pogotowie ratunkowe. Wieczorem tego samego dnia powód zaczął odczuwać zawroty głowy, omdlenia, wymiotował. Na następny dzień kolega zawiózł powoda do szpitala w P. na oddział ratunkowy, gdzie powód został zbadany i wykonano badanie rtg kręgosłupa szyjnego, nie stwierdzono uszkodzeń kostno - stawowych. Rozpoznano skręcenie kręgosłupa szyjnego zalecając noszenie kołnierza ortopedycznego przez okres 10 dni oraz skierowano do leczenia w trybie ambulatoryjnym - konsultacja ortopedyczna. Z powodu dolegliwości kręgosłupa szyjnego powód był konsultowany przez neurologa, który rozpoznał zespół korzeniowo szyjny, zalecając dalsze leczenie objawowe. Po zdarzeniu i do chwili obecnej powód odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego zwłaszcza przy gwałtownych ruchach i wysiłku fizycznym, które nie występowały u niego przed wypadkiem, drętwienie palców lewej ręki i ograniczenie jej sprawności, zawroty głowy, zmęczenie jak również lęki podczas jazdy samochodem. Z uwagi na występujące bóle powód zażywał leki przeciwbólowe oraz korzystał prywatnie z zabiegów rehabilitacyjnych.

/dowód: -przesłuchanie powoda, k. 83 verte,

-karta informacyjna szpitala w P. z 1.03.2012 r., k. 44,

-konsultacja lekarska, k. 5,

-informacja - konsultacja neurologiczna z 14.05.12 r., k.6,

-skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne, k. 7, 8,

- zaświadczenie lekarskie z 15.11.12 r., k.9,

-konsultacja neurologiczna, k. 30,

-zaświadczenie lekarskie z 14.03.12 r., k. 42,43/

Pismem z dnia 29.03.2012 r. pełnomocnik powoda Biuro Usług (...) w K. zgłosił szkodę stronie pozwanej, domagając się wypłaty zaliczki w kwocie 2000 zł na poczet przyszłego zadośćuczynienia.

Pismem z dnia 26.06. 2012 r. pełnomocnik powoda zgłosił propozycję ugodową poprzez dopłatę do otrzymanego świadczenia kwoty 5000 zł i zrzeczenie się dalszych roszczeń.

Strona pozwana odmówiła wypłaty dalszego zadośćuczynienia ponad kwotę 2500 zł. W toku postępowania likwidacyjnego powód przedstawił stronie pozwanej rachunek za konsultację neurologiczną na kwotę 100 zł oraz zgłosił zakup kołnierza ortopedycznego i leków przeciwbólowych na łączną kwotę 40 zł. Zakup kołnierza ortopedycznego oraz leków przeciwbólowych, gdy wynikła potrzeba ich przyjmowania, pozostają w związku przyczynowym ze zdarzeniem drogowym z dnia 29.02.2012. Koszt zabiegów fizykalnych wyniósł 450 zł. Konsultacja neurologiczna prywatna ma uzasadnienie.

/dowód: -przesłuchanie powoda, k. 83 verte,

-zgłoszenie szkody z 29.03.2012 r., k. 41,

-pismo powoda z 26.06.12 r., k. 77,

-rachunek nr (...) z 18.06.2012 r. na kwotę 450 zł, k. 78,

- pismo powoda z 5.04.2012 r., k. 28,
- kopie rachunku za konsultację neurologiczną z 3.04.2012 r., k. 29,
- kopia rachunku z 14.05.2012 r., k. 5,
- pismo pozwanego z 16.07.2012 r., k. 19,
- opinia biegłego R. B., k. 93/

W wyniku zdarzenia komunikacyjnego z dnia 29.02.2012 r. powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa w odcinku szyjnym, który spowodował powstanie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3%. Aktualnie nie stwierdza się dysfunkcji, objawów wskazujących na konieczność prowadzenia leczenia rehabilitacyjnego. Nie stwierdza się prawdopodobieństwa wystąpienia w przyszłości odległych skutków zdarzenia drogowego z dnia 29.02.2012 r.

/dowód: -opinia biegłego lekarza z zakresu ortopedii i traumatologii R. B., k. 92 akt/

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest w sprawie, iż w dniu 29 lutego 2012 r. w miejscowości K. na skrzyżowaniu ulic (...) powód M. G. uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawcą był kierujący samochodem V. (...) J. C., który wymusił pierwszeństwo przejazdu, wyjeżdżając z drogi podporządkowanej.

Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności zdarzenia oraz przyjęła odpowiedzialność z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia posiadacza pojazdu mechanicznego - sprawcy wypadku komunikacyjnego - za skutki wypadku, wypłacając powodowi kwotę 2500 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznana krzywdę.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego a zwłaszcza przesłuchania powoda, dokumentacji medycznej leczenia powoda oraz opinii biegłego R. B., która nie była kwestionowana przez strony uznać należy, że wypłacone powodowi przez stronę pozwaną świadczenie z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 2500 zł jest zbyt niskie a odmowa wypłaty dalszego zadośćuczynienia niezasadna.

Zgodnie z przepisem art. 445 § 1 k.c. Sąd może w wypadkach wskazanych w art. 444 k.c. przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznana krzywdę.

Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym przypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało Sądowi, zaś Sąd korzysta z daleko idącej swobody z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie krzywdy mieści w sobie wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zarówno w postaci doznanych cierpień fizycznych jak i psychicznych.

Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, zaś zadośćuczynienie przewidziane w art. 445 § 1 k.c. ma charakter kompensacyjny. Wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, wynagrodzić doznany ból i cierpienie. Kwotowe oznaczenie należnego zadośćuczynienia, według poglądu zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze, powinno być utrzymane w rozsądnych granicach z uwzględnieniem doznanej krzywdy jak i aktualnych stosunków majątkowych oraz poziomu życia społeczeństwa, co - zdaniem Sądu - nie podważa w żaden sposób kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

Z dokumentacji medycznej powoda oraz opinii biegłego ortopedy i traumatologa wynika jednoznacznie, że powód w wyniku zdarzenia z dnia 29.02.2012 r. doznał urazu skrętnego kręgosłupa w odcinku szyjnym i uraz ten spowodował długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3%.

Ponadto, jak wynika z przesłuchania powoda, do chwili obecnej odczuwa dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego zwłaszcza przy gwałtownych ruchach i wysiłku fizycznym, które nie występowały u powoda przed wypadkiem, drętwienie palców lewej ręki, zawroty głowy, zmęczenie jak również, z uwagi na występujące bóle, musi przyjmować leki przeciwbólowe.

Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej okoliczności, w tym rozmiar doznanych przez powoda cierpień fizycznych i psychicznych, konieczność ograniczenia przez dłuższy okres czasu aktywności życiowej związanej z urazem kręgosłupa, doznany bólem podczas leczenia, przebytą rehabilitacją, młody wiek powoda, aktualnie

odczuwalne dolegliwości bólowe związane z wypadkiem oraz uszczerbek długotrwały na zdrowiu powoda w wysokości 3%, Sąd uznał za odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego należnego powodowi kwotę 7000 zł w nawiązaniu również zarówno do przeciętnego poziomu życia społeczeństwa i jego zasobności, mając na uwadze także wysokość sum zasądzonych w podobnych przypadkach w tut. Sądzie.

W zawiązku z powyższym, ustaloną wysokość zadośćuczynienia pieniężnego należnego powodowi w kwocie 7000 zł należało zmniejszyć o kwotę 2500 zł, którą pozwana wypłaciła powodowi a wobec tego, tytułem dalszego zadośćuczynienia, zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4500 zł .

Ustawowe odsetki od w/w kwoty Sąd uwzględnił od dnia 3.08.2012 r., gdyż dopiero pismem z dnia 26.06.2012 r. powód zgłosił dodatkowe żądanie zapłaty tytułem zadośćuczynienia kwoty 5000 zł (ponad wypłacone 2500 zł) i licząc 7 dni na doręczenie pisma pozwanemu oraz termin 30 dni na wypłatę odszkodowania, wynikający z art. 14 ust.1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz.U.2013.392) w zw. z art. 817 k.c., należało orzec o odsetkach jak w pkt I wyroku zaś w przedmiotowej sprawie brak okoliczności wskazanych w art. 14 ust. 2 w/w ustawy uniemożliwiających wypłatę świadczenia w terminie 30 dni i gdyby strona pozwana rzetelnie i w sposób profesjonalny oceniła stan poszkodowanego, niewątpliwie termin powyższy byłby zachowany.

Na podstawie przepisu art. 444 k.c. uwzględniono kwotę 590 zł tytułem kosztów leczenia i obejmuje ona kwotę 450 zł - koszty leczenia fizykalnego numer rachunku (...) z dnia 18.06.2012 r., kwotę 100 zł - konsultacja neurologiczna rachunek z 14.05.2012 r. oraz kwotę 40 zł - koszty zakupu kołnierza ortopedycznego i leków przeciwbólowych uznając, że te wydatki - w okolicznościach niniejszej sprawy - były konieczne i celowe, pozostające w związku przyczynowym z uszkodzeniem ciała powoda w wypadku z 29.02.2012 r..

Wskazać bowiem należy, że pojęcie "wszelkie koszty" z art. 444 k.c. oznacza koszty różnego rodzaju, których nie da się z góry określić a których ocena na podstawie okoliczności sprawy, należy do Sądu (vide: wyrok SN z 9.01.2008 r. II CSK 425/07).

Powód wykazał fakt poniesienia w/w kosztów jak również z opinii biegłego R. B. wynika, że zarówno zabiegi fizykalne jak i konsultacja neurologiczna mają swoje uzasadnienie, również zakup kołnierza ortopedycznego wynikał ze wskazań lekarskich i miał związek ze zdarzeniem z dnia 29.02.2012 r. Zdaniem Sądu, także przyjmowanie leków przeciwbólowych przez powoda miało uzasadnienie z uwagi na bóle kręgosłupa szyjnego zaś łączny koszt kołnierza i w/w leków, określony przez powoda na kwotę 40 zł, odpowiada faktycznym wydatkom powoda, gdyż Sądowi, z innych tego typu spraw znane są koszty zakupu kołnierza ortopedycznego i leków przeciwbólowych (art. 322 k.p.c).

Odnośnie odsetek ustawowych, to zostały uwzględnione od kwoty 450 zł od dnia 5.02.2013 r. tj. dnia następnego po doręczeniu odpisu pozwu pozwanemu, gdyż powód nie wykazał aby wcześniej wzywał pozwanego do zapłaty tej kwoty zaś od kwoty 140 zł od dnia 6.05.2012 r. - gdyż pismem z dnia 29.03.2012 r. a następnie z dnia 5.04.2012 r. - powód przedstawił do zapłaty rachunek za konsultację oraz wniósł o zwrot kosztów leczenia (kołnierz, leki) a uwzględniając termin 30 dni na wypłatę odszkodowania należało określić odsetki jak w pkt II wyroku, na podstawie art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c.

Dalej idące powództwo Sąd oddalił zarówno w zakresie żądanego zadośćuczynienia pieniężnego - ponad kwotę zasądzoną - żądanych odsetek ustawowych, dalszych kosztów leczenia i o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku, które mogą ujawnić się w przyszłości.

Odnosnie wartości rehabilitacji w kwocie 470 zł, które powód nie poniósł, żądanie jest bezzasadne, gdyż obowiązek zwrotu kosztów z art. 444 § 1 k.c. dotyczy wydatków rzeczywiście poniesionych i nie wystarczy wykazanie, że były one potrzebne lub będą potrzebne zaś powód nie przedstawił dowodów potwierdzających poniesienie wydatków w tym zakresie a z opinii biegłego R. B. wynika wprost, że aktualnie nie stwierdza się u powoda objawów wskazujących na konieczność prowadzenia dalszego leczenia rehabilitacyjnego a więc poniesienia w/w wydatków.

Z opinii powyższej wynika także, że nie stwierdza się prawdopodobieństwa wystąpienia w przyszłości odległych skutków zdarzenia drogowego z dnia 29.02.2012 r. a zatem w tym zakresie powództwo powoda podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając przy przyjęciu, że powód wygrał w 0,59% (5090 zł : 8560 zł) zaś strona pozwana wygrała w 0,41 % a zatem należne powodowi koszty to 970,55 zł (0,59% x 1645 zł obejmujące 400 zł opłaty sądowej, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 1200 zł kosztów zastępstwa i kwotę 28 zł - opłata od rozszerzonego powództwa) zaś stronie pozwanej 498,97 zł (0,41% x 1217 zł) i w związku z tym należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 471,68 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu (970,55 zł - 498,97) - pkt IV wyroku.

Sąd nie uwzględnił kosztów zastępstwa pełnomocnika powoda w podwójnej wysokości stawki minimalnej, gdyż brak było podstaw do zasądzenia opłaty w zwiększonej stawce, gdyż przedmiotowa sprawa nie należała do zawiłych, nie uzasadniał tego również jakiś szczególny nakład pracy profesjonalnego pełnomocnika a zatem nie wystąpiły żadne wyjątkowe okoliczności a skala aktywności pełnomocnika i stopień skomplikowania sprawy pozostają na przeciętnym poziomie.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, należało orzec jak w sentencji.